

Telegraful Român

Biblioteca Orășanească "Stefan Gheorghiu"
str. Gh. Barițiu Nr. 5
Sibiu

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru o dată; dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român,
Sibiu, str. 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 25 lei
Cont nr. 49.8.01

„Mărește suflete al meu pe Domnul” *

Ne-a învrednicit Dumnezeu să întâmpinăm cu mare bucurie luminatul praznic al Nașterii lui Iisus Hristos în peștera din Betleemul Iudeii. Crăciunul este unul din praznicile noastre cele mai bogate, și în imne bisericești și în colindele strămoșești.

Toată Sfânta Scriptură e o convorbire, un dialog între Dumnezeu și credincioși. De aceea cel ce citește cu evlavie Sfânta Scriptură simte că lui îi grăiește Dumnezeu și totodată el îi grăiește lui Dumnezeu și îl primește în sufletul său, în inima sa. Căci la temelie vieții credinciosului este legătura cu Dumnezeu și el vede totul în lumina lui Dumnezeu. Și anume: vede că — datorită căderii în păcat a primei perechi de oameni, Adam și Eva — în firea omului și lucrarea lui a pătruns alături de bunătate și răutatea, alături de fapta bună și fapta rea.

De la prima cădere în păcat Dumnezeu a pus în fața celor dintâi oameni Adam și Eva și a urmașilor lor încrederea că va veni vremea în care ei vor fi eliberați de robia păcatului și vor ajunge la o viață nouă, de înălțare spre lumină, de continuă perfecționare. Eliberarea aceasta va veni — la vreme potrivită — prin Mesia cel vestit de prorocii Vechiului Testament. Și iată după veacuri de așteptare, de nădejdi, de încredere în făgăduința dată de Dumnezeu tuturor, Tatăl a trimis în lume pe Fiul Său cel iubit, și Fiul cel veșnic a primit să se întrupeze, să ia chip de om, „să se nască și să crească, să ne mîntuiască”. El n-a avut ca mamă o împărăteasă, ci pe Maria, fiica Anei și a lui Ioachim, oameni evlavioși, care trăiau din munca lor. Deasupra peșterii în care s-a născut Iisus au cîntat îngerii: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire.”

Dar și Maria, mama lui Iisus, s-a bucurat de cîntarea îngerilor, de venirea magilor și păstorilor. Prin faptul că Dumnezeu a ales-o ca ea, fecioara neprihănită, să nască pe Iisus, Maica Domnului a primit de la mama Sfîntului Ioan Botezătorul — Elisabeta, care grăia în Duhul Sfînt — aceste cuvinte de cinstire deosebită: „Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău — și de unde mie (cinstea) aceasta ca să vină la mine Maica Domnului meu? ... Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul” (Luca 1, 42, 45). Iar Maria a răspuns la acestea: „Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mintuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată de acum mă vor feriți toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfînt este numele Lui și mila Lui în neam și neam spre cei ce se tem de el” (Luca 1, 46—50).

Astfel dacă îngerii, magii și păstorii s-au închinat pruncului Iisus ca Fiului lui Dumnezeu, ei au dat cinstire deosebită și Maicii Domnului. Noi știm că adorare se cuvine numai lui Dumnezeu, lui Iisus Hristos, dar știm că Dumnezeu însuși a ales pe fecioara Maria ca ea să fie mama lui Iisus și pentru aceasta o fericesc, o preacinstesc toți cei ce sînt adevărați urmași ai Domnului Hristos. De aceea greșesc împotriva Sfîntei Scripturi aceia care se zic credincioși și nu cinstesc pe Maica Domnului. Căci prin însuflarea Sfîntului Duh au fericit-o și o fericesc toți dreptcredincioșii creștini și de la Dumnezeu a primit mărirea pe care o are ca mamă a lui Iisus, Domnul și Mintuitorul nostru. De aceea ea este „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. De aceea, ca mamă preacinstită a lui Iisus și ca o mamă a noastră a tuturor celor ce ne închinăm Domnului Hristos, se roagă neconștient Fiului ei pentru mîntuirea noastră.

Astfel Crăciunul ne pune în față icoana peșterii din Betleem, unde s-a născut Hristos-Domnul din pururea Fecioara Maria. Mama și pruncul Iisus sînt împreună. De altfel între mamă și prunc a fost, este și va fi întotdeauna cea mai strînsă unitate. Cu atît mai mult între Maica Domnului și Iisus Hristos. De aceea dreptcredincioșii creștini, preamărînd pe Hristos-Domnul și închinîndu-se Lui, cinstesc totodată pe Maica Domnului. Dacă lui Iisus îi aducem închinare, adorare, iar sfinților cinstire, Maicii Domnului îi aducem preacinstire.

Gîndul nostru se îndreaptă însă și spre poporul nostru, spre Patria noastră. Căci cum sîntem fii părinților noștri, fii ai familiilor noastre, așa sîntem și fii ai poporului, fii ai Patriei. Dragostea de țară, dragostea de popor a fost de-a lungul istoriei stîlpul de nădejde și de luptă a tuturor înaintașilor noștri.

Am fost și sîntem un popor al muncii, un popor al creației, un popor al păcii. În ultimii 30 de ani am recuperat rămîinerile în urmă pe care le-am

moștenit din trecut. Planurile de viitor prevăd împlinirea visului popular, exprimat de poetul vizionar: „Viitor de aur țara noastră are și prevăd prin secolii a ei înălțare”. Viitorul acesta devine prezent prin munca entuziastă a tuturor energicilor populare sub îndrumarea înțeleaptă și dinamică a celui mai iubit fiu al poporului, Domnul Nicolae Ceaușescu, Președintele Republicii Socialiste România.

Cu aceste gînduri și îndemnuri vă chem să prăznuiți sfîntul și marele praznic al Nașterii Domnului cu toată credința și cuviința după rînduile Sfîntei noastre Biserici Ortodoxe Române și după datinile transmise din strămoși.

Urîndu-vă să prăznuiți în pace și bucurie Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului, Anul Nou și Bobotezei, rog pe Iisus Hristos-Domnul nostru să vă dăruiască sănătate, fericire și spor în munca pentru înflorirea patriei noastre scumpe și în promovarea chemării dumnezeiești din noaptea sfîntă: „Pe pămînt pace și între oameni bunăvoire.”

* Din Pastorală de Crăciun, 1974, a I.P.S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Gînduri creștine la început de an

Vremea, pentru noi cei ce trăim în ea, se împarte în trei părți: în „prezent” sau vremea de față, în „trecut” sau vremea de dinaintea clipei de față și în „viitor”, adică vremea ce va să fie.

Obişnuim să spunem că „trecutul l-am lăsat în urmă”, cu toate că, într-un anumit fel, trecutul îl purtăm în noi. Tot ce avem în clipa de față, tot ce putem, tot ce facem e o agoniseală din trecut, pe care, prin clipa de față, o ducem în viitor.

La drept vorbind, noi nu trăim în trecut, în prezent sau în viitor. Noi trăim în clipa de față. Fiecare zi din viața noastră e un „astăzi”, care are un „ieri” și un „mîine”. Ziua de ieri a fost și ea un „astăzi”. Un „astăzi” va fi și ziua de mîine. Deosebirea între ziua de azi și cea de mîine — între prezent și viitor — este că ziua de azi o trăim, iar pe cea de mîine o așteptăm. Cu ziua de azi stăm în fața zilei de mîine, așa cum cu ziua de ieri am stat în fața zilei de azi. Dar cu ziua de azi nu stăm numai în fața zilei de mîine, ci stăm în fața întregului nostru viitor și chiar în fața veșniciei. Cînd zicem că în fața viitorului și în fața veșniciei stăm cu ziua de astăzi, nu ne gîndim la ziua prezentă ca la o zi din săptămîină sau din lună, ca la o dată din calendar, ci ne gîndim la ziua de astăzi a noastră, așa cum ne-am pregătit-o prin toate zilele trăite pînă în prezent.

În fața viitorului stăm cu trecutul și cu prezentul; stăm cu prezentul, așa cum ni l-am pregătit în trecut. Cum tot ce gîndim, spunem și facem, gîndim și facem în prezent — adică în clipa de față, care se adaugă la trecut și ne duce în viitor — putem spune, pe bună dreptate, că în fața viitorului stăm cu noi înșine, așa cum am ajuns în prezent, așa cum ne-am alcătuit, prin cele de pînă acum.

Așadar, în fața viitorului nu stăm numai cu vremea ce a trecut peste noi sau cu vremea prin care am trecut, ci stăm mai ales cu ființa noastră, așa cum s-a format ea, pînă în clipa de față, căci, într-un anumit înțeles — cum spune Fericitul Augustin — „copilul este tatăl omului mare”, sau — cum spune Sfîntul Grigorie de Nisa — „noi sîntem proprii noștri părinți”. Sîntem „proprii noștri părinți” în înțelesul că la ceea ce ne-au dat părinții, la ceea ce ne-a dat Dumnezeu, prin părinții noștri, am adăugat și noi bune și rele, care, la un loc, ne-au alcătuit așa cum ne înfățișăm în clipa prezentă, în fața viitorului.

Nu știm ce va fi în viitor. Știm însă, cum ne-am pregătit pentru viitor. Știm cum sîntem în clipa

de față, cu care întâmpinăm viitorul. Ferice de omul care știe să trăiască în așa fel ca viitorul să-i fie așa cum și-l dorește. La o astfel de trăire ne îndrumază sfînta Biserică, prin îndemnurile de la sfintele slujbe, privitoare la timp. Astfel, la slujbele de dimineață primim îndemnul să cerem de la Dumnezeu să ne dea ca „ziua toată” să ne fie „desăvîrșită, sfîntă, pașnică și fără de păcat”. La aceleași sfinte slujbe de dimineață ne rugăm zicînd: „Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.” Același lucru îl cerem, pentru vremea serii, la sfintele slujbe ce se fac seara, cînd auzim îndemnul: „Seara toată, desăvîrșită, sfîntă, pașnică și fără de păcat, — la Domnul să cerem” și cînd ne rugăm: „Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.” Ne rugăm și la slujbele și rugăciunile de noaptea ca să fim păziți „fără de păcat”.

Ne pregătim pentru viitorul așa cum ni-l dorim, cînd sîntem cu grijă ca ziua, seara și noaptea, deci toată vremea, să ne fie „sfîntă, pașnică și fără de păcat”.

Cu cît ne silim mai mult să înlăturăm din gîndirea noastră tot ce știm că-i rău, cu atît mai mult ni se înseninează viața, ne este mai sfîntă și mai pașnică clipa de față, care stă la hotarul dintre trecut și viitor.

Un alt îndemn de la sfintele slujbe — un îndemn cu specială referire la viitorul pe care ni-l cîștigăm prin trăirea din prezent este următorul: „Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o petrece — la Domnul să cerem.” Împlinește acest îndemn acela care poate zice cu psalmistul într-o simțire inimii: „Nedreptatea o urăsc și o disprețuiesc, iar legea Ta o iubesc.” (Ps. 118, 163). De altfel acesta este conținutul cel mai de căpetenie al pocăinței. Cel ce urăște nedreptatea și iubeste legea lui Dumnezeu acela scapă de păcat, căci ocolește pricinile lui și se supune cu mintea legii celei sfinte, legii celei mai scumpe decît mii de comori de aur și de argint (Ps. 118, 72).

Cel de-al treilea îndemn de la sfintele slujbe, care are în vedere viitorul și veșnicia ne îndreaptă gîndul către câteva lucruri sigure din viitorul nostru. E vorba de îndemnul de a cere de la Domnul Hristos „sfîrșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătorea judecată”.

(Continuare în pag. 2)

Sărbătorirea Sfântului Nicolae la Centrul arhiepiscopesc din Sibiu

La praznicul Sf. Nicolae, 6 decembrie 1974, I. P. S. Mitropolit Nicolae Mladin al Ardealului a împlinit, după cum știm, vârsta de 60 ani, eveniment care la Centrul arhiepiscopesc din Sibiu a fost cinstit după cuviință.

Astfel, la vecernia din 5 decembrie 1974 — săvârșită în catedrala mitropolitană din Sibiu de P. S. Episcop-vicar Emilian Rășinăreanul, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi la care au participat: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Vadului, Feleacului și Clujului, P. S. Episcop Vasile al Oradiei, P. S. Episcop-vicar Iustinian Maramureșanul, corpul profesoral și studenții teologi — P. C. rector *Is. Todoran* a vorbit despre cinstirea pe care credincioșii noștri o dau demnității de vlădică, subliniind totodată că Arhipăstorul nostru poartă cu demnitate numele marelui ierarh din Mira Lichiei, îmbinând în persoana sa autoritatea cu bunătatea și blândețea. În numele Institutului teologic a exprimat I. P. S. Sale urări de sănătate și roade bogate în muncă.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a mulțumit pentru urările ce i s-au făcut, precum și Ierarhilor participanți, arătând totodată studenților teologi cum în viața Sf. Nicolae s-au împletit în chip armonios adevărul propovăduit de Biserica Ortodoxă cu dreptatea și bunătatea, fapt care explică cinstirea de către toți creștinii a acestui ierarh.

A doua zi, vineri, 6 decembrie 1974, I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Vadului, Feleacului și Clujului, P. S. Episcop Vasile al Oradiei și P. S. Episcop-vicar Emilian Rășinăreanul, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi în frunte cu P. C. vicar Tr. Belașcu, au săvârșit Sf. Liturghie arhierescă în catedrala mitropolitană din Sibiu, cu care prilej C. diacon S. Stîngaci a fost hirotonit preot pe seama parohiei Laslea, prot. Mediaș, iar tânărul seminarist I. Simu a fost hirotonit diacon.

La priceasnă P. S. Episcop Vasile al Oradiei a rostit un cuvînt de învățătură în care, plecînd de la Apostolul zilei: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri...” (Evrei 13, 7), arată temeiurile pentru care cinstim noi pe Sfinți și cu deosebire pe Sf. Nicolae, care a trăit în veacul IV și ale cărui însușiri troparul le descrie în chip minunat: „Îndreptător credinței și chip blîndețelor, învățător înfrînării te-a arătat pe tine turmei tale...”

Am venit la Sibiu — a spus P. S. Sa în a doua parte a cuvîntului său — „ca să luăm putere și har din prăznuirea Sf. Nicolae, dar și pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru darurile revărsate în cei peste 7 ani de arhierie și 60 ani de viață” ai I. P. S. Mitropolit Nicolae, pentru a-i mulțumi I. P. S. Sale pentru darurile pe care le-a revărsat cu suflet larg spre binele Bisericii și Patriei.

După Sf. Liturghie s-a săvârșit un Te-Deum, prin care s-a mulțumit lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra Bisericii și Patriei noastre, asupra I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

În continuare, după ce a tălmăcit unele texte biblice, legate de lepădarea de sine și de înfrînare, I. P. S. Arhiepiscop Teofil, în numele preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului, în numele sutelor de preoți care i-au fost studenți, felicită din toată inima pe I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului cu prilejul acestui popas festiv și roagă pe Dumnezeu să-i dăruiască mulți ani, spre binele credincioșilor, spre binele Bisericii și Patriei pe care o iubește atât de mult.

A vorbit apoi I. P. S. Mitropolit Nicolae, care, plecînd de la cuvintele Sf. Apostol Pavel: „Prin darul lui Dumnezeu sînt ceea ce sînt”, arată că în fața veșniciei anii pe care îi trăim nu au însemnătate decît dacă au fost umpluți de grija pentru a împlini voia lui Dumnezeu, de grija de a fi folositori semenilor, obștei în mijlocul căreia trăim, mulțumind totodată celor prezenți pentru dragostea pe care i-au arătat-o.

În continuare, la reședința mitropolitană a avut loc o recepție, la care au participat salariați ai Centrului arhiepiscopesc, ai Institutului Teologic din Sibiu, protopopi, deputați eparhiali, cunoscuți ai I. P. S. Sale și alți oaspeți.

În numele celor prezenți, P. S. Episcop-vicar Emilian evocă aspecte din activitatea fructuoasă a Arhipăstorului nostru, atât pe linie gospodărească cît și cărturărească, pastorală și ecumenistă, modul în care I. P. S. Sa s-a integrat deplin în epoca nouă a Patriei noastre, identificîndu-se cu idealurile de astăzi ale poporului nostru, ideea de unitate bisericească, de unitate a întregului nostru popor, pe care o slujește cu devotament, atât prin viu grai, cît și prin scris, mărturie stînd lucrările I. P. S. Sale: „Cînd frații sînt împreună”, „Samuil Micu Klein-

teologul”, „Biserica Ortodoxă Română, una și aceeași în toate timpurile”, „Studii de Teologie morală”, iar mai recent: „Iisus Hristos, viața noastră”.

P. S. Sa oferă apoi un simbolic dar și anume o sculptură în lemn, reprezentînd imagini din istoria de altă dată și de astăzi a Mitropoliei Transilvaniei.

Felicitări și urări de bine exprimă I. P. S. Mitropolit Nicolae Eminentă Sa Domnul Episcop evangh.-luth. *Albert Klein* — prezent la această festivitate, însoțit de dl vicar Hermann Binder — care reliefează ecoul pozitiv pe care îl au la Episcopia evanghelică vizitele I. P. S. Sale în parohiile mixte, adevărate sărbători frățești, încheind cu cuvintele: „Dumnezeu să binecuvinteze frățietatea pe care ne-o oferiți spre binele și folosul Bisericilor noastre și al Patriei.”

Aspect de la Sf. Liturghie

A răspuns I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care, arătînd că Munții Apuseni, unde s-a născut, și muncitorii minieri, între care a crescut, și-au pus pecetea pe ființa sa, subliniază că „m-am străduit ca, cu ajutorul lui Dumnezeu, să-mi împlinesc datoria, socotind că esențialul în viață este să-ți fructifici capacitățile pe care le ai, slujind obștea în mijlocul căreia trăiești”.

Scoțînd la lumină relațiile frățești dintre fiii Bisericii noastre și cei ai altor culte și naționalități din țara noastră, precum și munca tot mai intensă ce trebuie depusă în continuare în Arhiepiscopie, Înalt Prea Sfinția Sa mulțumește P. F. Părinte Patriarh Justinian, Sf. Sinod, pentru tot sprijinul primit.

Mulțumește de asemenea Departamentului Cultelor, Domnului Președinte și Domnului Vicepreședinte, pentru ajutorul acordat sub diverse forme Arhiepiscopiei Sibiului.

La masa oficială care a urmat au mai luat cuvîntul și au oferit daruri îndătinate unor astfel de prilejuri: I. P. S. Arhiepiscop Teofil, P. S. Episcop Vasile, P. S. Episcop-vicar Iustinian și P. C. vicar Tr. Belașcu.

Praznuirea Sf. Nicolae din 1974 a însemnat, așadar, pentru preoții și credincioșii din Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu nu numai un prilej de a ura Arhipăstorului lor sănătate și noi roade bisericești și patriotice, mărturie stînd mulțimea telegramelor sosite la Centrul arhiepiscopesc, ci și un angajament în a-și face cu conștiințiozitate datoria, fiecare la locul său.

R.

Gînduri creștine...

(Urmare din pag. 1)

Dacă, în general, în fața viitorului stăm cu ceea ce sîntem și avem în prezent, fără să știm cu siguranță ce va fi de aici înainte, sînt totuși cîteva lucruri cu totul sigure, deplin cunoscute. Știm sigur că viața noastră pămîntească are un sfîrșit, pe care îl dorim și cerem de la Dumnezeu să ne fie „creștinesc”, adică în unire cu Mîntuitorul, pașnic și cu cinste. Știm de asemenea că după sfîrșitul nostru urmează „judecata lui Hristos”, la care dorim să avem „răspuns bun”, pentru că după Judecată urmează „răsplata” pentru viața noastră întreagă și mai ales pentru starea sufletească în care ne-a găsit clipa morții. Să nu uităm de cele trei lucruri sigure din viitorul nostru: moartea, judecata și răsplata, căci ele au darul de a înmulți rîvna pentru cele bune, de a ne lumina prezentul și viitorul.

Nu vom sfîrși aceste gînduri înainte de a spune că Sfîntul Simion Noul Teolog învață că „cel ce păzește poruncile lui Dumnezeu, nu numai el păzește poruncile, ci și poruncile îl păzesc pe el”, iar Psalmistul, vorbind cu Dumnezeu în rugăciune, zice: „Cei ce iubesc legea Ta, de multă pace se vor bucura și nimica nu-i va împiedica” (Ps. 118, 165).

Să ținem minte că în fața viitorului stăm cu ceea ce sîntem și avem în clipa de față. Nădejdele și dorințele noastre cu privire la viitor nu se împlinesc pe măsura strădaniilor noastre de a ne trăi viața în chip sînt, cu pace, fără de păcat, gîndindu-ne mereu că vom da seama și vom fi judecați pentru tot ce gîndim, vorbim și facem. Binele nostru din prezent și din viitor ni-l pregătim noi înșine, prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu, care, la rîndul lor, și ele ne păzesc pe noi de toate cele nedorite și ne deschid calea către fericirea pe care o căutăm.

Cu astfel de gînduri în minte, putem sta în fața noului an pe care îl începem și care dorim să fie cît mai plin de roade sufletești și trupești pentru noi toți, în fața viitorului ce ne stă înainte, avînd deplina încredere că „cei ce-l caută pe Domnul nu se vor lipsi de nici un bine” (Ps. 33, 10).

Ierod. Teofil Părăianu

An nou

„Duhul Domnului este peste mine, pentru că el m-a uns să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

(Luca 4, 18—19)

Din necuprinse spații siderale

An nou sfios ne-ai poposit în prag,

Aducător de vise și speranțe

Bine-ai venit! Te-ntîmpinăm cu drag!

An nou, miraj învăluit de taine,

Ai poposit voios în prag la noi,

Purtîndu-ne prin anii vieții noastre,

În nesfîrșitul timpului șuvoi...

An nou, popas de gînduri fără număr,

Ce bați la poarta noastră-a tuturor,

Prilej ne ești de-a cugeta cucernic

La anii care vin și trec în zbor...!

... Pe marea vieții pururi agitată

Văslim spre-naltul și supremul țel:

S-ajungem prin credință mîntuirea,

Să fim cu Domnul, propășind prin El.

An nou...! dar sînt...! cunună-a vieții noastre,

Sădește-n noi icoana lui Iisus,

Fii împlinirea dorurilor sfinte,

Și duh înnoitor din Cer adus...!

Preot Gheorghe I. Beșchea

Din acatistul Sf. Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici, mitropoliți ai Transilvaniei

ICOSUL AL VIII-LEA

Cei ce nu iubeau dreapta-credință, căutau asupra ta felurite pricină, spre a te izgoni din scaun. Dar tu, ca un adevărat păstor, ai stat pînă la moarte lîngă turma ta și ți-ai pus sufletul pentru ea. Pentru aceea și noi, smeriții, te lăudăm, zicînd:

Bucură-te, cea ce ești adevărat arhieru al lui Hristos;

Bucură-te, că ești tuturor credincioșilor de mare folos;

Bucură-te, cea ce viclenia prigonitorilor ai vădit;

Bucură-te, că în necazuri, ca o stîncă, neclintit ai rămas;

Bucură-te, cea ce ai înfruntat cumplite prigoane;

Bucură-te, cea ce nu te-ai întristat cînd răbdai rane;

Bucură-te, că pentru strămoșeasca credință multe chinuri ai pătimit;

Bucură-te, cea ce de adunarea celor puternici ai fost osîndit;

Bucură-te, cea ce, deși bolnav, în temnița Bălgradului și Iernutului ai fost aruncat;

Bucură-te, cea ce pentru statornicia ta în credință cu lanțuri grele ai fost ferecat;

Bucură-te, că de ispitele celor ce voiau să te cumpere te-ai lepădat;

Bucură-te, cea ce pentru statornicia ta în credință Bucură-te, Ierarhe Sava, care lui Hristos ai urmat!

CONDACUL AL IX-LEA

Privegheat-ai, cu multă grijă, asupra turmei tale celei duhovnicești și în vreme de furtună și încercare, sfințite Ierarhe Sava, pe toți îmbărbătîndu-i să nu se abată de la dreapta credință, ci lui Hristos Dumnezeu, laudă să-i aducă, strigînd, Aliluia!

Soborul catedralei Reîntregirii Alba Iulia

Din activitatea creștină pentru pace

În lume se accentuează tot mai mult necesitatea colaborării tuturor forțelor păcii pentru asigurarea mai rapidă și mai eficientă a vieții liniștite a popoarelor spre a-și putea desfășura capacitățile creatoare, fiecare în cadrul propriului stat, și a colaborării generale la progresul necesar comun. Acestor forțe, care sprijină prin străduințele lor activitatea O.N.U., li se alătură și organismele creștine, întrunite în variate asociațiuni mai largi sau mai restrânse.

Dacă Consiliul Ecumenic al Bisericilor de la Geneva — C.E.B. — și Conferința bisericilor europene — C.B.E. — sau Mișcarea Nyborg stăruie pentru o colaborare intercreștină, prima pe plan mondial și a doua pe cel european, în vederea unei unități creștine spre a se preocupa și cu problemele „creștinismului practic”, pe teren social-etic, atunci Conferința creștină pentru pace — C.C.P. —, cu ramificații mondiale, stăruie pentru „teologia păcii”, după cum însăși Biblia este îndrumător primordial de manifestare a iubirii către semen.

După ședința Secretariatului internațional al C.C.P. de la Espoo în Finlanda, din 4—8 iunie 1974, la care a fost apreciată activitatea Conferinței pentru securitate și cooperare europeană de la Geneva, și a întrunirilor C.C.P. de la Aachen — R.F.G. și Berna, din 28—30 mai 1974, s-a subliniat împrejurarea sporirii prilejurilor pentru întărirea colaborării directe și cu Conferința creștină panafricană împotriva colonialismului și imperialismului, precum și cu Conferința creștină pentru pace din Asia. Astfel procesul de destindere trebuie să includă și respectarea generală a drepturilor legale ale omului și să infirmе privilegii unilaterale și parțiale. În acest sens au fost emise și Declarații cu privire la necesitatea dezarmării, întărirea securității și cooperării europene, pacea în Orientul Apropiat. Apoi a fost pregătit un text liturgic împotriva armelor atomice, întru pomenirea victimelor exploziei nucleare de la Hiroșima și Nagasaki și spre avertizare în viitor. Aceste precizări, declarații și apeluri au fost apoi dezbătute în toate filialele regionale ale C.C.P. din lume.

În continuare, conducerea C.C.P. a emis la 18 iulie 1974 o declarație cu privire la evenimentele tulburătoare din Cipru, cerînd retragerea tuturor forțelor armate străine și restabilirea la conducerea țării a regimului legal al președintelui Mitropolit Macarios.

Pentru a fi neconținut la zi cu problemele mondiale, care necesită și precizarea poziției creștine, s-a întrunit la Mănăstirea Sf. Serghei de la Zagorsk, în zilele de 23—26 iulie 1974, sub președinția P. F. Patriarh Pimen al Moscovei, consultația reprezentanților C.C.P. din țările Europei de răsărit, Cuba și Mongolia. Tema principală se referea la discutarea temei centrale a Congresului V al C.E.B. despre: „Iisus Hristos liberează și unește”, cu îndemnul la slujire creștină pentru pace și dreptate, care se manifestă prin contribuția creștinilor referitoare la: destindere, relații prietenești și colaborare între toate popoarele, securitate și cooperare europeană, dezarmare și interzicerea înarmării mondiale, soluționarea problemelor lumii a treia, asigurarea ecologiei, înțelegerea problemelor legate de populația mondială, respectarea drepturilor legale ale omului și îmbunătățirea relațiilor între Est și Vest.

Din partea sa, Consiliul Ecumenic al Bisericilor — C.E.B. — a organizat prin Comisia pentru „credință și organizație” o întrunire la Accra-Ghana, la 22 iulie—5 august 1974, cu tema: „Nădejde și unitate”. Era prima întrunire a acestei comisii pe pământ african și scopul era de a stăruie pentru reconciliere între rase, pe baza nădejdii comune în Iisus Hristos. A urmat apoi ședința Comitetului central al C.E.B. în Berlin-Vest, din 11—18 august 1974, spre a stăruie în numele Mîntuitorului Iisus Hristos pentru strîngerea relațiilor între toți creștinii, în vederea ajutorării frațești a semenilor în lipsuri sociale și economice, fapt care contribuie, prin creștinism practic, la întărirea stăruinței mondiale pentru pace. Cu acest prilej s-a precizat că Congresul al V-lea al C.E.B. va avea loc în noiembrie 1975 la Nairobi-Kenya și nu la Djakarta în Indonesia.

Pentru a fi prezentă la întrunirile importante mondiale, C.C.P. a participat printr-o delegație de 10 membri, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, la Conferința mondială pentru populație, de la București, din 19—30 august 1974.

Pe plan larg, la sediul C.C.P. de la Praga a avut loc o consultație cu reprezentanții bisericești din S.U.A., în 22—25 august 1974, reprezentînd:

Biserica Fraților, cultul baptist, Biserica luterană americană, United Church of Christ, Comisia romano-catolică americană pentru dreptate și pace, și Bisericile metodistă și presbiteriană. Concomitent s-a ținut și o consultație între 30 reprezentanți ai Bisericii episcopale anglicane cu reprezentanți ai Bisericilor din șase state europene de Răsărit, sub președinția I. P. S. Mitropolit Nicodim din Leningrad și Novgorod și a președintelui R. Moss din United Church, în vederea constituirii unei conferințe generale a Creștinătății mondiale pentru dezarmare.

În fine, la 28 august—3 septembrie 1974 s-a întrunit la Louvain — Belgia al doilea Congres al marilor religii din lume pentru pace, după prima

întrunire de la Kyoto din Japonia, în 1970, în scopul ca prin stabilirea de relații corespunzătoare între religii să se elimine elementele unor segregatii rasiale și de înviduire, pentru ca împreună aceste religii să colaboreze frățeste spre întărirea păcii mondiale și buna viață pe pământ.

Toate aceste activități le-a analizat Secretariatul internațional al C.C.P. la ședința de la Matanzas din Cuba, prima de acest fel pe pământ latino-american, în cadrul temei: *Revoluția cubaneză — dreptate și pace în America Latină.*

Pentru o lămurire și mai largă, redacția C.C.P. pregătește publicarea unui volum intitulat: „Creștinii azi în străduința pentru pace și dreptate socială”, cu 31 colaboratori din întreaga lume, precum și o serie de broșuri documentare informative. (Buletinul C.C.P. Nr. 156—162 pe 1974.)

Prof. M. Șesan

INFORMAȚII

● Zilele de 12 și 13 octombrie 1974 au fost rezervate de P. S. Episcop Vasile al Oradiei vizitării unor parohii cu credincioși de naționalitate ucrainiană din protopopiatul Satu Mare.

Astfel, în seara zilei de sîmbătă, 12 octombrie, a oficiat slujba vecerniei în biserică din parohia Livada, pistorită de un tînăr și destoinic preot, Iosif Stark.

Duminică, 13 octombrie, dimineața, a săvîrșit Sf. Liturghie în biserică din parohia Porumbesti, pistorită de opt luni de zile de un alt tînăr și vrednic slujitor al sf. altar, Vasile Bucec, iar după-masă a săvîrșit vecernia în biserică dintr-o altă parohie, Cidreag, pistorită de un și mai tînăr preot, Paul Kovacs.

Bisericile din cele trei parohii, în special la sf. liturghie din cea de la Porumbesti, au fost pline de credincioși.

În cuvîntul lor, cei trei păstori de suflute au mărturisit că enoriașii lor sînt sincer atașați de Biserica lor străbună, ortodoxă. Datorită deosebitei purtări de grijă pe care le-o arată, la orice ocazie și cu prisosință Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, și înțelegerii manifestată de autoritatea de stat, credincioșii ortodocși de naționalitate ucrainiană — au subliniat cei trei preoți — sînt mulțumiți că își pot desfășura viața religioasă în condiții de libertate și egalitate cu toate celelalte culte din țară și că folosesc limba maternă în cult, fapte pentru care le rămîn profund recunoscători.

La toate cele trei sfinte slujbe, P. S. Episcop Vasile i-a asigurat pe cei de față că în rugăciunile sale îi cuprinde totodată și pe credincioșii ortodocși ucrainieni, întocmai ca și pe cei români, pentru că — a spus P. S. — toți sîntem fii ai aceleiași Tată ceresc și cetățeni ai aceleiași unice patrii, Republica Socialistă România, care în cei 30 de ani de la eliberare a cunoscut astfel de realizări, în toate sectoarele de activitate, care altădată păreau de necrezut.

● Duminică, 20 octombrie 1974, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului a poposit în mijlocul credincioșilor din Cireșul, protopopiatul Lugoj, însoțit de P. C. cons. Ilie Maier, săvîrșind aici tîrnosirea bisericii cu hramul „Sf. mucenic Dimitrie”. Înconjurat de soborul preoților și diaconilor Întîistătătorul Mitropoliei Banatului a slujit Sfînta Liturghie, la vremea predicii purcezînd de la evanghelia duminicală (Luca 8, 26—39), învățînd pe credincioși asupra chipului în care trebuie să îndepărteze din sufletul lor orice patimă vătămătoare, pentru a lucra mereu binele spre folosul personal și obștesc.

Înalt Prea Sfînția Sa a fost primit cu nespūsă bucurie de credincioșii cărora, în urma prezentării de către parohul lor a îndătinatului raport, le-a adresat cuvinte de apreciere pentru cele făptuite și de îndemn pentru continuă propășire mai departe.

● Duminică, 20 octombrie 1974, P. S. Episcop Vasile al Oradiei — însoțit de P. C. cons. Ioan Negroiu — a săvîrșit sfințirea bisericii din parohia Unimăt, protopopiatul Carei.

Cu această ocazie, pentru însemnata lucrare de înnoire a bisericii, precum și pentru merituoasa activitate pastorală de aici și din alte parohii, P. C. preot Coriolan Osian, parohul locului, aflat în preajma pensionării, a fost distins de către chiriarh cu rangul de „iconom”.

În timpul Sf. Liturghii, diaconul catedral Mihai Cora a fost hirotonit preot pe seama parohiei Miheleu, protopopiatul Oradea-Sud, iar tînărul absolvent al Institutului teologic din Sibiu, Chiș Gheorghe, a fost hirotonit diacon.

În ultima Duminică din luna octombrie, P. S. Episcop Vasile al Oradiei — însoțit de P. C. cons.

Gheorghe Miclăuș — a oficiat slujba de binecuvîntare a lucrărilor de înnoire a bisericii din parohia Tătăraști, protopopiatul Satu Mare.

În cadrul Sf. Liturghii a fost hirotonit preot tînărul licențiat în Teologie, Buta Alexandru, pentru parohia Sălard, protopopiatul Oradea-Nord.

Pentru vrednicia de care a dat dovadă în ogrul Domnului, C. preot Andrei Pop, parohul locului, a fost distins cu rangul onorific de „iconom”.

● Duminică, 27 octombrie 1974, a avut loc sfințirea ales împodobitei catedrale din Aiud, sfințire săvîrșită de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, însoțit de la Sibiu de P. C. vicar Tr. Belașcu, P. C. rector Is. Todoran ș. a.

În ajun, sîmbătă seara, 26 octombrie, în biserică cu hramul Sf. Nicolae din aceeași localitate a avut loc slujba vecerniei, cu care prilej a predicat P. C. rector Is. Todoran, după care I. P. S. Mitropolit Nicolae, în cuvîntarea rostită, a subliniat importanța unității de credință, atît pentru Biserica cît și pentru Patrie.

Pentru activitatea desfășurată în parohie, cît și pentru împodobirea bisericii, P. C. paroh Emil Stoica a fost distins cu rangul de „iconom”.

A doua zi, cuvînt de „bun venit” a rostit P. C. prot. L. Silveșan (Aiud), după care s-a trecut la sfințirea bisericii, răspunsurile fiind date de corul mixt al catedralei mitropolitane din Sibiu, condus de P. C. prof. Gh. Șoimă.

După Sf. Liturghie s-a oficiat un parastas pentru citori și binefăcători, iar, în continuare, P. C. vicar Tr. Belașcu a dat citire actelor de apreciere a P. C. paroh Ioan Oniga, pentru dăruirea cu care a lucrat la împodobirea catedralei din Aiud, ajutat de consiliul parohial și bunii săi credincioși.

P. C. iconom stavrofor I. Oniga a făcut apoi o prezentare a lucrărilor de reparare, pictare și înzestrarea bisericii cu mobilier nou, mulțumind tuturor celor ce l-au ajutat.

În continuare, P. C. delegat patriarhal D. Manolache a dat citire scrisorii P. F. Părinte Patriarh, adresată P. C. pr. I. Oniga, după care au mai vorbit: P. C. pr. E. Stoica (Aiud I), dl episcop A. Stîncel, C. pr. rom.-cat. Valeriu Hrubiskó, past. reformat Iakab Zsigmond și P. C. vicar Tr. Belașcu.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a subliniat vrednicia preotului și credincioșilor din Aiud, zăbovind totodată asupra ecumenismului practic din țara noastră, asupra unității de credință, asupra înfrățirii în muncă a credincioșilor din țara noastră.

La agapa care a urmat, au mai vorbit: P. C. vicar O. Moraru (Cluj), P. C. arhim. V. Jitaru (Ocna Mureș), P. C. rector Is. Todoran, credinciosul reformat Iuliu Császár, P. C. prot. L. Silveșan, P. C. prot. I. Ișă (Brașov), P. C. pr. Dean Vesa, secret. prot. ș. a.

(Continuare în pag. 4)

Mulțumesc călduros preoților și credincioșilor pentru felicitările trimise cu prilejul Sf. Ierarh Nicolae și al împlinirii vîrstei de 60 ani.

Urez tuturor sănătate, pace, bucurie și mult spor în activitatea de slujire a Bisericii strămoșești și de propășire a Patriei noastre scumpe, România socialistă.

† NICOLAE

Mitropolitul Ardealului

